

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2024 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie **M.C.** skazanego z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o
przeciwdziałaniu narkomanii,
wniosku obrońcy skazanego M.C. – adwokata S.P. o - o wyłączenie sędziego Sądu
Najwyższego Marka Motuka od rozpoznania wniosku obrońcy o wyłączenie SSN
Anny Dziergawki od rozpoznania w sprawie akt III KK 312/24 kasacji obrońcy,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka od
rozpoznania wniosku obrońcy o wyłączenie od udziału w sprawie
SSN Anny Dziergawki.**

UZASADNIENIE

W dniu 18 czerwca 2024 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońcy
skazanego M.C.. Zarządzeniem z dnia 25 czerwca 2024 r. do rozpoznania tej
sprawy została wyznaczona SSN Anna Dziergawka. W dniu 18 września 2024 r.
obrońca złożył wniosek o wyłączenie od rozpoznania niniejszej sprawy sędziego
Anny Dziergawki. Wniosek ten w wyniku losowania został przydzielony sędziemu
Sądu Najwyższego Markowi Motukowi (KRI 594). W dniu 5 listopada 2024 r.
obrońca wniósł o wyłączenia sędziego Marka Motuka od rozpoznania tego wniosku
stwierdzając, że rozstrzygnięcie przez wyznaczonego sędziego co do wyłączenia

SSN Anny Dziergawki, w oparciu o te same przesłanki, mogłoby rzutować zarówno u stron, jak i w odbiorze społecznym na wątpliwości co do jego obiektywizmu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. O potrzebie zastosowania instytucji wyłączenia sędziego decyduje między innymi ocena, czy dla postronnego obserwatora zachodzą w realiach sprawy takie okoliczności, które w odbiorze społecznym mogą budzić wątpliwości co do bezstronności sędziego. Orzeczenie wydane przez sąd z udziałem osób powołanych na stanowisko sędziego w procedurze nominacyjnej prowadzonej przed Krajową Radą Sądownictwa wadliwie ukształtowanej na podstawie w/w ustawy, jest obciążone wadą traktowaną przez ETPC jako naruszenie art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

Takie samo stanowisko należy przyjąć przy rozpoznaniu przedmiotowego wniosku obrońcy. Rozstrzyganie kwestii ewentualnego wyłączenia od rozpoznania kasacji sędzi Anny Dziergawki przez sędziego Marka Motuka, w konsekwencji prowadziłoby wprost do naruszenia standardu z art. 6 ust. 1 EKPC. W rzeczy samej SSN Marek Motuk stałby się niejako sędzią „we własnej sprawie”, skoro rozstrzygałby na przesłankach w równym stopniu mogących odnosić się także do niego. W interesie systemu wymiaru sprawiedliwości jest nie tylko troska o rzeczywistą bezstronność sędziego, ale także zapobieganie powstaniu negatywnego odbioru społecznego w tym przedmiocie. Niewątpliwie problematyka związana z procedurą powołania sędziów ściśle powiązana jest z prawem do rzetelnego procesu sądowego, co tym bardziej uzasadnia wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka od udziału w przedmiotowej sprawie. Jest to tym bardziej uzasadnione, jeśli zważy się dodatkowo na fakt, że w kasacji podniesiono zarzut dotyczący takiej samej wadliwości powołania jednego z sędziów zasiadających w składzie Sądu odwoławczego, co sędziego Marka Motuka, który - w konsekwencji przydzielenia mu niniejszej sprawy - orzekałby z naruszeniem zasady *nemo iudex idoneus in propria causa*.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[WB]

[ał]